

Taimi Paula – Kunstnik, kelle juured on Emajõe ääres

Taimi Paula kutsus tänavu septembris Šveitsis elavaid eestlasi oma skulptuurinäitusele Zürichi vanalinnas. Tegemist oli juba tema teise isikunäitusega.

Taimi nimi pärineb ta vanaemalt, kes sündis 1893 aastal Tallinnas ning oli elukutselt bioloog. Ameti kaudu tutvus ta oma tulevase - samuti bioloogist - abikaasaga Saksamaalt ning koos loodi Eestis pere. Taimi isa Are sündis 1925. aastal. Majanduslikud põhjused sundisid kahekümnendate teisel poolel noored liikvele ning elama asuti Saksamaale, praeguse Poola territooriumile. Noor Are õppis Saksamaal tuumafüüsikat ja tutvus seal Taimi tulevase emaga, kellel olid Austria-Tiroli esivanemad. Aastaks 1960, mil Taimi Marburgis sündis, oli juba kokku segatud kokteil huvitavatest ametitest, keeltest ja päritoludest. Kokteili maitset jäid tugevalt mõjutama Eesti juured, mis tänaseks on saanud Taimi elu üheks domineerivaks maitseks.

Oma kodulehel www.taimi.ch kirjutab Taimi, et inimesed ja nendevahelised suhted on teda juba lapsest saadik huvitanud. Skulptuuride modelleerimine aitab Taimil maailma korrastada ja teeb teda õnnelikuks. 27. septembrist 1. oktoobrini toimunud näitusel oli Taimil võimalus kohtuda paljude inimestega ning tutvustada oma töid, mille keskseks punktiks ongi inimene. Erinevates dimensioonides skulptuurid – savist, pronksist, vahasegust, naturaalse värviga või lausa kuldseid – panevad märkama erinevaid inimesi ja nende erinevaid positsioone ja hoiakuid. Mõni neist on kõhuli, mõni vajutab käega valutavale seljale, mõni skulptuur ühendab endas sumiseva seltskonna, kelle kõrvaltjalgijaks saab hetkega ateljee külastaja. Üks huvitavamaid skulptuure oli punases toonis justnagu natuke liivane skulptuur, mille juurde oli tekkinud näituse käigus kirjutatud silt "*Bitte nicht berühren*" – "Palun mitte puutuda". Just seda kutsus see päikselloojangu värvi skulptuur tegema, sest selle materjal ja vorm tekitasid oma koosluses tahtmise silma kaudu tekkinud tundevaistule selgitust saada.

Kui meie näitusele jõudsim, oli ateljee rahvast täis ning saime tükk aega oodata, enne kui Taimi meie jaoks aega sai. Galerii seinu kaunistasid kunstnik Catherine Meyeri maalid, tehes koos Taimi skulptuuridega näitusest väga nauditava.

Mind on alati paelunud need inimesed, kes leiavad tee oma elu tasakaalustamiseks kunsti kaudu. Tihti ei tunta oma suurimat kutsumust ära hetkega ja mitte alati ei ole võimalik teha oma suurimast kirest sissetulekuallikat - kuid inimeses, kes meisterlikult seob argipäeva oma tõelise kire ja südame kutsega, on oma kuldne võlu.

Taimi on elukutselt kindlustus. Ja pensioninõustaja ja firma kaasasutaja. Kõrgelt haritud Eesti juurtega naine on lisaks veel nelja lapse ema, kes viis aastat tagasi otsustas Skype'i kursuse abil ära õppida eesti keele, mis kodus oli unustuse hõlma vajunud. Savi kui materjaliga oli Taimi sina peal juba aastaid, kuid skulptuurideni jõudis ta alles 10 aastat tagasi. Kronen-Galerie's äsja toimunud näitus oli kinnitus sellele, et elu ongi pidev protsess, kus meil kõigil on alati võimalus edasi areneda. Vana kaardiga ju uusi maid ei avastata ja vahel ongi tarvis julgust ja pealehakkamist, et kaardil ära märkida uus avastus, uus saavutus.

Taimi vanaema soovis, et tema lastele saaksid looduslähedased nimed – nagu Taimi. Vanaemast inspireeritult sai üks Taimi tütardest endale nimeks Meri. Mõnikord on meil eestlust veres vaid nime jagu, kuid aastate jooksul kasvab see kui taim, mis külvab uusi seemneid järeltulevatesse põlvkondadesse.

Taimi unistuseks on veeta vanaduspõlv oma juurte juures Emajõe kaldal, ja seda mitte ainult suveperioodil, vaid aastaringselt!

/M. Loertscher, 5. oktoober 2017 / Loo toimetab Rea Sturzenegger /